

Sanjala sam da je život radost

Isto jutro, isto sunce, ista zora...

Isti dan beži iz mog prozora.

Ponovo se oblačak leno po nebu vuče,

A ja se pitam zbunjeno:

Je li ovo juče?

Ustani, obuci se, operi zube,

Očešljaj se i spremi se za trku.

Požuri jer nemaš vremena!

Sati onoga što zoveš danas već su spremni.

Spremni da pobegnu.

Umor, nemoć, iznemoglost.

Kazaljke se šetaju ko dame po parku.

Ne mogu više da sedim, glava će mi pući!

Pet minuta

Minut

Još deset sekundi!

Dragi moji, čestitamo, preživeli ste!

Sada možeš kući.

Operi zube, obuci se, lezi.

Sklopi oči i razuzdaj maštu.

Sanjaj. Pusti noć da te očara.

Nemaš čega da se plašiš, sad je sve u redu.

San ne može da te razočara.

Isto jutro, isto sunce, ista zora.

„Trka počinje!“ Viče dan sa mog prozora.

Kazaljke se vuku, beskonačna minuta gubi svoju večnost.

Idi kući, odmori se.

Spavaj...

Sanjaj da je život radost.

Marijana Turu

Politehnička škola, AT 4/1